

MŁYNEK (2) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

sg [N młynek.] ◇ G Młynka (1). ◇ [D młynk(o)wi.] ◇ A Młynka (1), [młynek [w znac. 2.]. ◇ L młynku. ◇ pl G młynk(o)w.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. [Człowiek pracujący w młynie; młynarz lub jego pomocnik: Młynek przy tej wsi płaci annuatim fl. 3 *LustrMalb* II 127; Młynkowi, co we młynie konie pogania i opatruje na kwartał gr. 24 *LustrWpol* I 45; Koński młyn [...]. Podle tego młynu stajenka dla koni 2, młynków. *LustrWpol* I 117, 92, 102, 103, 118.]

2. [Dem. od „młyn” ‘pomieszczenie i urządzenia do rozcierania różnych substancji (głównie zboża na mąkę lub kaszę)’: Jest szołtys w tej wsi, który ma pewne role swoje, młynek i zagrodników 2 i karczmę *LustrKra* II 27; Przy tym młynku jest piła *LustrSand* 219, 297.

Wyrażenie: »młynek łodny«: Są też pod miastem 2 młyny na łodziach na Wislie [...]. A z tych młynków łodnych dwu pod miastem dostawa się do roku żyta pospolicie kor. 120. *LustrMaz* I 12.]

3. *Prawdopodobnie n-pers (2)* : fuknya v Mlynka pod Gorka znoczliegu tham ísoby vczynionego wítawíchi vkradl, y przefz thegoísz Mlynka ofkarzoni do wyázyenyia wíladzon *LibMal* 1553/175.

Cf MŁYNARCZYK, MŁYNIK